

Bratia a sestry,

dopracovali sme sa asi k najznámejšej kapitole z 1. listu Korinským, ak nie z celej Biblie. 13. kapitola dostala názov HYMNA LÁSKY. Je to trefný názov, pretože sa tam píše o láske. Otázka je, o akej láske. *Všetko, čo potrebuješ je láska* je názov jednej z najznámejších piesní od The Beatles. O láske spievajú mnohí hudobníci. Koľko básní sa o láske popísalo! Koľko filmov sa natočilo! Koľko románov napísalo! Píše Pavol o romantickej láske? Nie je dnes slovo láska už iba gýč, ktorý je skôr považovaný za „chorobu“ než za niečo milé a pekné?!

V slovenskom jazyku rozlišujeme rôzne typy lásky. Mať rád a milovať sú synonymá, ale vnímame, že je medzi nimi významový rozdiel. To druhé vyjadruje hlbší cit. Máme radi zmrzlinu, ale milujeme svojich partnerov. Staroveká gréčtina, teda jazyk, v ktorom bol napísaný Nový zákon, je terminologicky ešte bohatší, minimálne, čo sa týka lásky. Gréčtina rozlišuje niekoľko typov lásky. V 13. kapitole je použitý termín **agapé**, čo je láska, ktorú má Boh k ľuďom. Pavol mohol použiť iné a vtedy aj bežnejšie používané termíny pre lásku.

Prvým je slovo *eros*, z čoho je aj naše slovo erotika, a teda chápeme, že je to intímna láska medzi mužom a ženou.

Mohol písať aj o *filii*. Toto slovo už používame častejšie. Tvorí súčasť viacerých rôznorodých slov, napr. filozofia, filantrop, filológia atď. Zjednodušene by sme mohli povedať, že je to kamarátska náklonnosť.

Tretí výraz je *storge*. To je láska medzi súrodencami alebo medzi rodičmi a deťmi, teda medzi členmi rodiny. Čím sa vyznačuje láska *agapé*, o tom budeme premýšľať nabadúce. Dnes sa zameriame na úvodné tri verše.

Tri verše obsahujú tri rozvité vety. Trikrát k nám zaznieva to, čo je najdôležitejšie. *...a lásky by som nemal...* To je tá lepšia cesta, o ktorej píše Pavol v úplnom závere 12. kapitoly. Všimnime si, že Pavol použil prvú osobu jednotného čísla, čím sa daný text stáva osobným. Každý čitateľ alebo poslucháč sa môže zamyslieť sám nad sebou, či má vo svojom živote takúto lásku. Kresťan sa bez nej nezaobíde. *My milujeme, lebo On nás miloval ako prvý.* (1 Jn 4, 19) Veríme v Boha, a preto by Božia láska mala byť aj medzi nami. *Milovaní, milujme sa, pretože láska je z Boha, a každý, kto miluje, z Boha sa narodil a pozná Boha. Kto nemiluje, nepoznal Boha, pretože Boh je láska.* (1 Jn 4, 7-8)

Teraz sa už pozrime na každý verš osobitne. V prvom verši je, jednoducho povedané, reč o odovzdávaní informácií. Dar reči je charakteristický znak ľudstva. Odhaduje sa, že na svete môže existovať až 7000 jazykov. Aj tie najprimitívnejšie kmene majú vyvinutý svoj jazyk. Nemusí sa jednať len o zvukový prejav. Určite sme už všetci niekedy počuli o znakovej či posunkovej reči alebo Braillovom písme. Blízki ľudia sa vedú dorozumievať pomocou gest alebo mimiky tváre. Možností pre medziľudské odovzdávanie informácií je nespočetné množstvo. Ak za tým nie je láska *agapé*, tak je to

iba vonkajší prázdny efekt. Bez lásky je jazyk iba bezobsažný zvuk. Vidíme, že pery sa pohybujú, ale nič sa nedozvedáme. Preto aj nakoniec neveríme politikom, ktorí majú pekné reči, ale nepotvrdzujú to svojimi životmi. Možno im aj na začiatku naletíme, ale pravda sa rýchlo ukáže. Takých politikov by sme našli mnoho. Platí to pre každú profesiu. Potrebujeme žiť láskou agapé. Musí sa prejaviť aj na našich postojoch a skutkoch a nielen na našich slovách.

Druhý verš sa týka takých prejavov nábožnosti, ktoré pútajú pozornosť a vyvolávajú mimoriadny obdiv. Jedným znakom sekty je charizmatičtý vodca. Aj za rôznymi sfanatizovanými kvázináboženskými teroristickými skupinami stojí jeden alebo viacerí vodcovia. Sme svedkami toho, aké deštruktívne následky môže mať „viera“ bez lásky. Aj človek, ktorý by sa v náboženskej oblasti vyznačoval mimoriadnymi vedomosťami a poznaním, ale nemal by lásku agapé, nie je nič.

V treťom verši sa píše o obetavosti. Akákoľvek ľudská obetavosť bez lásky, nič nepomôže. Mnohí zámožní ľudia sú aj filantropmi. Teda dávajú veľké peniaze na charitu. Podporujú ľudí žijúcich v krajinách tretieho sveta. Poskytujú financie na vedu a výskum. To je veľmi dobré. Je to chvályhodné a vzorové. A predsa, ak sa to deje bez lásky agapé, je to na nič! Vidíme tú veľkú nerovnosť, ktorá vládne v tomto svete. Na jednej strane sú ľudia, ktorí si kupujú náramkové hodinky v cene auta a na druhej strane ľudia, ktorí zomierajú od hladu alebo smädu. Aj keby nejaký milionár, rozdal všetok svoj majetok, (O čom sme, samozrejme, v súvislosti s filantropiou nikdy nepočuli. Rozdávajú z nadbytku, potom ako sú sami nadmieru zabezpečení.) ale nemal by lásku agapé, nezachráni sa tým.

Ježiš Kristus nás zachránil tak, že obetoval samého seba. Mal lásku agapé k celému ľudstvu. Ježiš správne pochopil, čo je to láska agapé a kráčal po tej lepšej ceste. Sme nasledovníci Ježiša Krista. Láska je nenahraditeľná. Nezaobídeme sa bez nej. Boh je láska. Bez lásky by aj Boh prestal byť Bohom. Boh nás nielen, že miluje. On sám je láska. Je podstatou lásky. V živote je najdôležitejšia láska. O to sa usilujme v našich vzájomných vzťahoch, či už je to na pôde zboru, v rodine alebo na pracovisku.

Majme lásku, inak budeme iba ako zvon. Budeme vydávať zvuk bez informácie. Majme lásku, inak nie sme nič. Majme lásku, lebo nič iné nám nepomôže. Učme sa od Toho, ktorý je láska! Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v 1. liste Jánovom v 4. kapitole:

Keď niekto hovorí: Milujem Boha, a nenávidí brata, je klamár, lebo kto nemiluje brata, ktorého videl, ako môže milovať Boha, ktorého nevidel? A toto prikázanie máme od Neho, aby ten, kto miluje Boha, miloval aj brata.

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Duchu Svätého so všetkými vami. Amen.